

Η αρνητική συμπεριφορά των γονέων καταστρέφει τα παιδιά!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Κausοκαλυβίτης](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Τά φερσίματα τῶν παιδιῶν ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν κατάσταση τῶν γονέων. Ὅταν τά παιδιά πληγώνονται ἀπ' τήν κακή μεταξύ των γονέων τους συμπεριφορά, χάνουν δυνάμεις καί διάθεση νά προχωρήσουν στήν πρόοδο.

Κακοχτίζονται καί τό οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς τούς κινδυνεύει ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά γκρεμισθεῖ. Νά σᾶς πῶ καί δύο παραδείγματα. Εἶχαν ἔλθει δύο κοπελίτσες σ' ἐμένανε κι ἡ μία εἶχε κάτι πολύ ἄσχημα βιώματα καί μέ ρωτοῦσαν πού ὀφείλονται. Καί τούς εἶπα:

- Εἶναι ἀπ' τό σπίτι, ἀπ' τούς γονεῖς σας.

Κι ὅπως τήν «ἔβλεπα» τήν μία, λέω:

- Ἐσύ ἀπ' τήν μητέρα σου τά ἔχεις κληρονομήσει αὐτά.

Κι ὅμως, λέει, οἱ γονεῖς μᾶς εἶναι τόσο τέλειοι ἄνθρωποι. Εἶναι χριστιανοί, ἐξομολογοῦνται, μεταλαμβάνουν, πού μπορεῖ νά πεῖ κανεῖς, ζήσαμε μέσα στή θρησκεία.

Ἐκτός ... ἂν φταίει ἡ θρησκεία, ἀπαντάει ἐκείνη.

Τούς λέω:

- Τίποτα δέν πιστεύω ἀπ' αὐτά πού μου λέτε. Ἐγώ ἕνα μόνο βλέπω, οἱ γονεῖς σας δέν την ζοῦν τή χαρά τοῦ Χριστοῦ.

Πάνω σ' αὐτό ἡ ἄλλη εἶπε:

- Άκουσε, Μαρία, καλά λέει ο παππούλης, έχει δίκιο. Οί γονείς μας πάνε στον πνευματικό, στην Έξομολόγηση, στην Θεία Μετάληψη, ναι ... Άλλά είχαμε ποτέ ειρήνη στο σπίτι; Ο πατέρας συνεχώς γκρίνιαζε μέ τήν μητέρα μας. Διαρκώς πότε ο ένας δέν έτρωγε, πότε ο άλλος δέν ήθελε νά πάνε κάπου μαζί. Έχει δίκιο, λοιπόν, ο παππούλης.

«Νά τά λές στό Θεό καί ο Θεός θά τά λεί μεσα τους».

Τό παιδί θέλει κοντά του ανθρώπους θερμής προσευχής. Όχι ν' άρκεΐται ή μητέρα στό αισθητό χάδι για τό παιδί της, αλλά νά προσφέρει συγχρόνως καί τό χάδι τής προσευχής. Τό παιδί αισθάνεται στό βάθος τής ψυχής του τό πνευματικό χάδι, πού μυστικά στέλνει ή μητέρα του, καί έλκεται πρós αυτήν. Νιώθει ασφάλεια, σιγουριά, όταν ή μητέρα μέ τή συνεχή τήν επίμονη καί θερμή προσευχή τής άγκαλιάζει τό παιδί τής μυστικά καί τό έλευθερώνει άπ' ό,τι τό σφίγγει.

Οί μητέρες ξέρουν νά άγχώνονται, νά συμβουλεύουν, νά λένε πολλά, αλλά δέν έμαθαν νά προσεύχονται. Οί πολλές συμβουλές καί ύποδείξεις κάνουν πολύ κακό. Όχι πολλά λόγια στά παιδιά. Τά λόγια χτυπάνε στ' αυτιά, ένώ ή προσευχή πηγαίνει στην καρδιά. Προσευχή χρειάζεται, μέ πίστη δίχως άγχος, αλλά καί καλό παράδειγμα.

Όλα άπ' τήν προσευχή, τή σιωπή καί τήν άγάπη γίνονται. Καταλάβετε τά άποτελέσματα τής προσευχής; Άγάπη έν προσευχή, έν Χριστώ άγάπη. Αυτή ώφελεί πραγματικά. Όσο θ' άγαπάτε τά παιδιά μέ τήν ανθρώπινη άγάπη -πού είναι συχνά παθολογική- τόσο θά μπερδεύονται, τόσο ή συμπεριφορά τους θά είναι άρνητική. Όταν όμως ή άγάπη σας θά είναι μεταξύ σας καί πρós τά παιδιά χριστιανική καί άγία, τότε δέν θά έχετε κανένα πρόβλημα. Η άγιότητα τών γονέων σώζει τά παιδιά. Για νά γίνει αυτό πρέπει νά επιδράσει ή θεία χάρις στις ψυχές τών γονέων. Κανείς δέν αγιάζεται μόνος του. Η ίδια ή θεία χάρις μετά θά φωτίσει, θά θερμάνει καί θά ζωογονήσει τίς ψυχές τών παιδιών.

Νά προσεύχεσαι καί, όταν πρέπει, νά μιλάεις στά παιδιά μέ άγάπη. Πιό πολύ νά κάνεις προσευχή καί λίγα λόγια νά τούς λείεις. Πολλή προσευχή καί λίγα λόγια σέ όλους. Νά μή γινόμαστε ένοχλητικοί, αλλά νά προσευχόμαστε μυστικά καί μετά νά μιλάμε κι ο Θεός θά μάς βεβαιώνει μέσα μας άν ή όμιλία μάς είναι δεκτή στους άλλους. Αν δέν είναι πάλι, δέν θά μιλάμε. Θά προσευχόμαστε μυστικά μόνο. Διότι καί μέ τό νά μιλάμε, γινόμαστε ένοχλητικοί καί κάνομε τούς άλλους ν' αντιδροΐν καί καμιά φορά ν' άγανακτοΐν. Γι' αυτό πιό καλά είναι νά τά λεί κανείς μυστικά στην καρδιά τών άλλων παρά στ' αυτί τους, μέσω τής μυστικής προσευχής.

Άκου νά σοΐ πώ: νά προσεύχεσαι καί μετά νά μιλάεις. Έτσι νά κάνεις στά παιδιά

σου. Ἄμα διαρκῶς τούς δίδεις συμβουλές, θά γίνεις βαρετή κι ὅταν θά μεγαλώσουν, θά αἰσθάνονται ἕνα εἶδος καταπιέσεως. Νά προτιμᾶς, λοιπόν, τήν προσευχή. Νά τούς μιλάεις μέ τήν προσευχή. Νά τά λέεις στόν Θεό κι ὁ Θεός θά τά λέει μέσα τους. Δηλαδή, δέν πρέπει νά συμβουλεύεις τά παιδιά σου ἔτσι, μέ φωνή πού νά τήν ἀκοῦνε τ' αὐτιά τους. Μπορεῖς νά τό κάνεις κι αὐτό, ἀλλά προπάντων πρέπει νά μιλάεις γιά τά παιδιά σου στόν Θεό. Νά λέεις: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, φώτισε τά παιδάκια μου. Ἐγώ σ' ἔσένανε τά ἀναθέτω. Ἐσύ μου τά ἔδωσες, μά κι ἐγώ εἶμαι ἀδύναμη, δέν μπορῶ νά τά κατατοπίσω· γι' αὐτό, Σέ παρακαλῶ, φώτισέ τα». Κι ὁ Θεός θά τούς μιλάει ...

Ἅγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης

(Απόσπασμα ἀπ' το βιβλίο Γέροντος Πορφυρίου, «ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ» Εκδ. Ι. Μ. Χρυσοπηγής)